

UJ TAVASZ FELE

Kévsé téli volt ily hosszú és ily hideg az elmúlt néhány évtized során Kanadában. És mindjárt hozzátesszük, hogy kevés téli végét várták már türelmetlenebbül az egész országban. Nem is csoda, hiszen már nem csupán a többé-kevésbé elkényeztetett városiak unták meg a vég nélküli fagyot, hanem még a legedzettebb farmerek is szeretnék, ha betoppanna a kikelet. Hiszen még így is hosszú hetekbe telik, míg az utolsó hó eltűnik s azután van igazán nagy szükség türelemre, hogy a gazda ki tudja várni, míg a tegernyi vizet beissza a televény.

A szokatlanul hosszú tél, tehát a természeti jelenségeken kívüli azonban még számtalan más körülmény készíti várakozásra az emberiséget. A háboru s az azt követő időszak szenvedéseit ugyanis már-már lemondóvá fásították azok szívét, akiket mindenképpen csak hátrányosan érintettek a világ mind jobban bonyolódó eseményei. Ennek következtében azután nem véletlen, hogy midőn úgyszólván mindenegyes földrészen új, eddig nem járt utakon igyekeznek megoldani a megoldhatatlannak vélt csomókat: felfigyelnek még az elfásult szenvedők is és szívszorogva várják a — tavaszt.

Igen, a tavasznak megvan a maga vonzóereje, mely fel tudja támasztani a nékülözések során elaléltakat: tavasszal mindennek újja kell éledni, ez a világ rendje. És ha meggondoljuk, jól van ez így. Hiszen különösképpen egy-egy hosszú kanadai tél átcsenvedése után, kinek ne lenne szüksége egy kis újfélédesre, ki ne érdemelné legalább egy akóval abból az életitalból, mely erőt ad a jövő küzdelmeire? ...

Még a "boldog békevilágban" is mindig forduló pontot jelentett a tavasz az emberek életében, hát még mostanában, amidőn nemcsak a természet, hanem az egész földkerekség gazdasági berendezése is olyan szigorú téllal sújtotta a halandókat, amilyenre még nem volt példa! A szinte gyógyíthatatlanná vált munkanélküliség, az ennek nyomában fellépő általános elszegényedés, a győztesek fejcsévezett fegyverkezése, az egyes országokat egymástól elválasztó és egymás ellen uszító vámiháboru mind mint olyan fekélyek a nagynehezen kitélt világrendszer testében, amit hamarosan és gyökeresen ki kellene operálni azoknak, akik magukat az emberiség orvosainak tartják.

És milderre legalkalmasabb idő a tavasz. Ezt tudja mindenki és ezért várják oly sokan, hogy végrevalahára a hosszú tél után most már bekövetkezik a gyógyulási folyamat. Utóvégre is sokáig már nem bírhatja ki az emberiség zöme a szenvedéseket és talán éppen ez a sok szenvedés hozza majd ezuttal közelebb azokat, akiknek követelni, avagy adnivalójuk van a nemzetközli politika össze-vissza kuszált utvesztőjében.

Ezért ünnepli a husvétot is tavasszal a keresztény világ, jobbanmondva ezért tavaszra az a nagyjelentőségű esemény, hogy a Názáreti bevonult Jeruzsálembe. De amint akkor tévedtek azok a zsidók, akik Krisztus földi királyságát, fényt, pompát, vagyont remélték a Megváltó bevonulásától, úgy tévednek azok is, akik a mai kor farizeusainak tévtanait komolyan veszik. A tavasz — ha megkérsé is — de itt lesz nonsokára; csakhogy nem vörös harcsizékereken vagy a földi javak száguldó gépkocsiján, hanem egyszerű számárháton fog bevonulni az emberek szívébe.

Hiszük, hogy az elmúlt tél, az évtizedes szenvedések nagyjából meghozza az igazi tavaszt, a szenvedő népmillió megérdemelt jólétét és szellemi feltámadását!

MI TÖRTÉNT AZ ELSŐ HUSVÉT NAPJÁN

IRTA: SOÓS ISTVÁN

Virradni kezd Jeruzsálem, a szent város fölött, mely csak pár napja volt szemtanuja a legborzasztóbb eseménynek, melyet a világ valaha látott: az Istenember megöletésének a Golgothán.

A szürkületben négy nő siet a város szűk utcáin: Szalome, a Zebedeus fiuknak, Jánosnak és Jakabnak anyja, Magdala Mária, Johanna és Mária, sőt Jabb Jakabnak anyja. Sötét gyászruhák redői közt drága keneteket visznek Jézus sírjához, hogy bebalzsamozzák a szent testet, amit temetésekor a Szabbat-est beállta miatt kénytelenek voltak későbbre halasztani.

Lelkükre a bubánatnak olyan terhe nehezedett, mint az a kő, mely a szeretett halottnak sírját elzárta. Vajon ki lesz segítségükre kegyelmes munkájukban? Ki hengeríti el a nehéz követ a sírból ajtajától, hogy bevehessenek a szűk helyiségbe, mely Urunknak holtestét magába zárja?

Ilyen gondok közt érkeznek a sírhoz, Arematheai József kertjében. De ime! ... a kő el van hengerítve, a sír nyitva áll. Sietve lépnek közelebb. Meglepetés, majd félelem és rettegés fogja el őket. Mi történt itt? Előre hajolva betekintenek a sírba, melyből fényűzőn árad be lélek s angyaljakról hallják a hirt, hogy az Ur már nincs ott, mert — föltámadott és él.

— Menjétek és mondjátok

meg Péternek — hangzik a parancs.

Vissza tehát, vissza gyorsan Péterhez és a tanítványokhoz, megvinni nekik a szinte híhetetlen, de örvendés hirt, hogy az Ur föltámadt és él.

Megvirradt. Feljött a nap, s a város egy kis házikójának ablakárcsain át arany sugarakat lát vel, melyek két férfúnak, Péternek és Jánosnak gondderhes ár rázatára esnek, amint fekvőhelyükről épen felkelődnek. Az izzó reggeli fény azonban nem örömet kelt, hanem inkább fájdalmat ébreszt szíveikben, mivel az egyiket, Jánost, szeretett Mesterének utolsó szavaira emlékezteti, a másikat, Pétert, pedig arra a szemrehányó és mégis kegyes pillantásra, melyet a Mester Pálátus udvarában vetett rá, miután elárulta őt.

Keserű fájdalomtól telve hajtják fejüket mindketten könnytőlázott tenyereikbe. Sírva tértek nyugovóra, sírva találja őket a felkelő nap.

De mi az? ... Az ajtón kopogtatnak, egyre hevesebben dörömbölnek ... Női hangok sürgetik a bebocsátást, s amint az ajtó kinyílik, Mária Magdolna és társai mélyen megindulva közik a két tanítvánnyal a hallatlan hirt: "Az Ur föltámadott és él!"

Ennek hallatára a fúrge ifjú János hamarosan köpenyt terít magára és elisiet — futva. Pétert is elragadja a nála megszokott tüzes indulat és sietve iramodik János nyomába, vajpon hová és merre? A sírhoz, a Mester sírjához, hogy meggyő-

Beszélgessünk

Vigyázat—Hiszékenység. Aki óvatos, éber, de azért nem féltékeny, az a máris félig nyertes az életben. A vigyázat a gyakorlati létben annyi, mint a szépezzék a művészetben.

Az igazi vigyázat nem teher. Aki jól vigyáz, az bölcsen tartogtatja, sőt fejleszti az erejét és képességét az igazi alkalmakra. Szóval az értelmes vigyázat nemcsak a különféle veszedelmektől óvja meg az embert, hanem a fölösleges és káros energiapazarlást is.

A vigyázat egyik nagy ellenfele a hiszékenység.

Hiszékeny lelkek könnyen jutnak kelepchébe. Az élet minden terén cirkáló szélhámosok, herék s világboldogítók főként a hiszékenyek után vetik magukat. Sok-sok egyén adózott keserves csalódással és ráfizetéssel a hiszékenységre miatt. A nagy ígéret, a sima beszéd és modor, a csiklandós beállítás, a tüzes serkenés, avagy a gyártott fölháborodás és hősi hang, meg a színes, csábító kecsgetések számtalan egyént fosztottak meg nemcsak utolsó centijüktől, hanem a reményüktől és az életkedvüktől is. És nemcsak a "boldog" béke korszakában, vagy a sötét háborús évek alatt, hanem a mostani depressziós időben is. Bizony a közélet "cápiái" (akár politikai, forradalmi, kereskedelmi vagy más) könnyen felismerik a hiszékenyeket.

S a babonás, féltékeny, alapnélküli és határozatlan állásfoglalás csak fokozza a hiszékenységet.

Valaki lehet ám hiszékeny bármilyen dologban, de a legjelentéktelenebb ügyben is megbosszulja magát a hiszékenységre.

Különös, de tapasztalható, hogy a megkárosított és félrevezetett egyének rendszerint mást okolnak. Pedig ha idejében vigyázott volna bárki, kikérülhetette volna a bajt és a megrovódítást.

A hiszékenységre bizony nem kell hit, hanem csupán egy kis bárgyú tájékozatlanság,

meggondolatlan kapkodás, gerinctelen feltevés és tulzott epkedés a dolgok könnyedén való megvalósulása után.

Ellenben a vigyázat már tisztá, józan hitet követel és nem kevésbé éber, határozott állásfoglalást, valamint az élet egészséges ismeretét.

A vigyázók lelke nem alkudoznak és nem hajlanak se jobbra, se balra. Ők birokra kellnek éppen úgy az önző érdekekkel, mint a varázslatos, kecsgetető, számításokkal. Mert ők nemcsak saját magukra, hanem másokra is becületes akarattal vigyáznak. Ezért nem kerüli őket a biztonság.

A hiszékenységre viszont olyan, mint a mocsár, a láp, amiben bárki könnyen elsüllyed.

Jól cselekszik az, aki lényéből kiveti a hiszékenységet s ezt bárki megteheti az igazi vigyázat által.

Az éberség, a vigyázat mindig kifizeti magát, akárki kopogtat hajlékod ajtájan vagy ha éppen neked kell kopogtatnod másnak az ajtájan.

Azonban jegyezzük meg: a vigyázat akkor igazi, ha éber elmével, rokonszenves szívvel s becületes akarattal és szándékkal teszünk bármit.

Magyar-cseh háboru esetén Jugoszlávia a fővezérlet rendelkezésére bocsát kilenc gyaloghadosztályt és egy lovas-hadosztályt, Rumánia pedig tizenkét gyalog- és egy lovashadosztályt.

Magyar-rumán háboru esetén Jugoszlávia rendelkezésére bocsát kilenc gyalog- és egy lovashadosztályt.

Magyar-jugoszláv háboru esetén Rumánia tizenkét gyalog- és egy lovashadosztályt, Csehszlovákia pedig nyolc gyalog- és két lovashadosztályt járul hozzá a haderő megerősítéséhez.

Olasz-jugoszláv háboru esetén Rumánia Magyarország ellen küld kilenc gyaloghadosztályt és egy lovashadosztályt. Franciaország köteles ezt a sereget Lengyelországon keresztül utánpótlással ellátni. Csehország ebben az esetben a magyar határra küld hat gyaloghadosztályt és egy lovashadosztályt, ezenkívül Jugoszlávia rendelkezésére bocsát mintegy háromszáz repülőgépet s különleges tüzséget és műszaki csapatokat.

A kisantant valamely állama és egy más állam (Németország, Ausztria stb.) közti háboru esetére, ha Magyarország semleges marad, a másik két állam a magyar határra küld e-

gy tünődik, meglát egy alakot közel a kertben. Talán a kertész lehet — gondolja magában — s mialatt gondolja magában az üres sírja irányulnak, jóformán rá sem tekintve az idegenre, panaszosan mondja:

— Elvitték Uramat, s nem tudom hova tették. Én- te vitted el, mond meg nekem hova tetted és én elviszem.

Erre elhangzik az ismeretlen ajkáról egyetlen egy szó:

— Mária!

És a hangról, mely lelke mélyére hat, Mária Magdolna felismeri, ki szól hozzá, mire örvömtől reszkette fölkiált:

— Rabbóni! Mester — és már oda is borult föltámadott Urának és Mesterének lábához.

A nap lenyugodott. Jeruzsálem házában lámpák égnek mind defel. Lámpa ég abban a teremben is ahol az Ur övével halála előtt egybegyűlt, hogy velük az utolsó vacsorát elköltse.

A tanítványok ismét idegyűltek, ezuttal azonban Uruk és Mesterük nélkül. Péter és János küldöttel hívták őket össze, közölve velük az örvendés hirt, hogy: "Az Ur föltámadott és él!" Olyan hirt volt ez amelynek szinte nehéz volt első szóra hitelt adni. Félelem és remény között ingadoztak. A zsidóktól való félelmükben gondosan elzárják az ajtókat, de élteti őket másrészt a remény, hogy Urukot nem sokára viszontlátják. Mialatt egyenként gyülekeznek, János szavai, melyeket Mária Magdolnától hallott, szinte hihetetlen magasra csigázza érdeklődésüket, fokozza reménykedő kíváncsiságuk-

gyáznak. Ezért nem kerüli őket a biztonság.

A hiszékenységre viszont olyan, mint a mocsár, a láp, amiben bárki könnyen elsüllyed.

Jól cselekszik az, aki lényéből kiveti a hiszékenységet s ezt bárki megteheti az igazi vigyázat által.

Az éberség, a vigyázat mindig kifizeti magát, akárki kopogtat hajlékod ajtájan vagy ha éppen neked kell kopogtatnod másnak az ajtájan.

Azonban jegyezzük meg: a vigyázat akkor igazi, ha éber elmével, rokonszenves szívvel s becületes akarattal és szándékkal teszünk bármit.

Magyar-cseh háboru esetén Jugoszlávia a fővezérlet rendelkezésére bocsát kilenc gyaloghadosztályt és egy lovas-hadosztályt, Rumánia pedig tizenkét gyalog- és egy lovashadosztályt.

Magyar-rumán háboru esetén Jugoszlávia rendelkezésére bocsát kilenc gyalog- és egy lovashadosztályt.

Magyar-jugoszláv háboru esetén Rumánia tizenkét gyalog- és egy lovashadosztályt, Csehszlovákia pedig nyolc gyalog- és két lovashadosztályt járul hozzá a haderő megerősítéséhez.

Olasz-jugoszláv háboru esetén Rumánia Magyarország ellen küld kilenc gyaloghadosztályt és egy lovashadosztályt. Franciaország köteles ezt a sereget Lengyelországon keresztül utánpótlással ellátni. Csehország ebben az esetben a magyar határra küld hat gyaloghadosztályt és egy lovashadosztályt, ezenkívül Jugoszlávia rendelkezésére bocsát mintegy háromszáz repülőgépet s különleges tüzséget és műszaki csapatokat.

A kisantant valamely állama és egy más állam (Németország, Ausztria stb.) közti háboru esetére, ha Magyarország semleges marad, a másik két állam a magyar határra küld e-

gy tünődik, meglát egy alakot közel a kertben. Talán a kertész lehet — gondolja magában — s mialatt gondolja magában az üres sírja irányulnak, jóformán rá sem tekintve az idegenre, panaszosan mondja:

— Elvitték Uramat, s nem tudom hova tették. Én- te vitted el, mond meg nekem hova tetted és én elviszem.

Erre elhangzik az ismeretlen ajkáról egyetlen egy szó:

— Mária!

És a hangról, mely lelke mélyére hat, Mária Magdolna felismeri, ki szól hozzá, mire örvömtől reszkette fölkiált:

— Rabbóni! Mester — és már oda is borult föltámadott Urának és Mesterének lábához.

A nap lenyugodott. Jeruzsálem házában lámpák égnek mind defel. Lámpa ég abban a teremben is ahol az Ur övével halála előtt egybegyűlt, hogy velük az utolsó vacsorát elköltse.

A tanítványok ismét idegyűltek, ezuttal azonban Uruk és Mesterük nélkül. Péter és János küldöttel hívták őket össze, közölve velük az örvendés hirt, hogy: "Az Ur föltámadott és él!" Olyan hirt volt ez amelynek szinte nehéz volt első szóra hitelt adni. Félelem és remény között ingadoztak.

A zsidóktól való félelmükben gondosan elzárják az ajtókat, de élteti őket másrészt a remény, hogy Urukot nem sokára viszontlátják. Mialatt egyenként gyülekeznek, János szavai, melyeket Mária Magdolnától hallott, szinte hihetetlen magasra csigázza érdeklődésüket, fokozza reménykedő kíváncsiságuk-

gyáznak. Ezért nem kerüli őket a biztonság.

gyenként hat gyalog- és egy lovashadosztályt.

A fővezérlet Magyarország ellen Rumániának, Bulgáriának, Jugoszláviának Ausztria ellen Csehszlovákiának jut, míg Olaszország elleni háboru eseton a fővezérlet Franciaországot illeti meg.

Háboru esetén tehát Jugoszlávia közvetlenül az osztrák határon mintegy százezer emberrel, ezer gépfegyverrel és 150 ágyúval, valamint 30 kocsival és 100 repülőgéppel rendelkezik.

Nem lehet tudni, hogy a kisantant-vezérkar melyik felvonulási utat választotta a cseh és jugoszláv haderő összekapcsolására, a Budweistől Laibachig,

vagy pedig a Pozsonytól Marburgig vezető utat. Azt mondják, hogy a vezérkar jelenleg egy harmadik megoldást tanulmányoz Zagrábban. Ebben az esetben az ut Vasard és Zalaegerszeg között vezetne Sopronon át. De mindenképpen el akarják vágni egymástól Ausztriát és Magyarországot.

A nagy világháború után alig tizenöt esztendővel, ahelyett, hogy leszerelnének, újra fegyverkeznek a hatalmak. Tehát a világháboru négy esztendőskok la nem volt elég arra, hogy az emberiséget jobb belátásra bírja. De vajjon felelőségük tudatában vannak-e ezek a háborgó elemek?

Háziorvosunk Levelésládája

Lapunknak alkerült Dr. Biró Károly közreműködését megnyerni abból a célból, hogy mindazon honfitársaink is kikérhessék tanácsát, akiknek a nagy távollások miatt nincs módjukban egy évre előre rendelni. Ezen rovatunk keretében Dr. Biró teljesen díjtalanul ad felvilágosítást minden olyan olvasónknak, akinek előzetes rendezve van. — Akik kérdéseikre Dr. Birótól magánleveleket várnak, ezt is ingyen kapják, ha előzetesen egy évre előre rendelnek. Levelét az előfizetéssel együtt küldje a "Kanadai Magyar Újság" címre: 375 Hargrave St. Winnipeg, Man.

Dr. Biró Károly

Ezuton is felhívjuk honfitársaink figyelmét, hogy Dr. Biró csak teljes névaláírással és pontos címmel ellátott levelekre válaszol, de bárki tetszése szerinti jelölt adhat még ezenkívül, ha még nevének kezdőbetűit sem akarja nyilvánosságra hozni.

A CUKORBETEGSÉGRŐL.

A cukorbetegség, vagy diabetez nem tartozik a ritka betegségek közé. Komoly, de lefolyásában lassu betegség, ami ellen sikerrel küzdhetünk, ha az orvos tanácsát pontosan követjük. Fontos, hogy a betegségéről úgy a beteg, mint a hozzátartozók, minél többet tudjanak mert nap-nap után látom, hogy amint a cukorbeteg beteg hazakerül, csakhamar ismét súlyosan megbetegszik. Ezáltal nemcsak a költségek és a fáradtság bizonyul hiábavalónak, hanem a beteg élete is veszélyben forog.

A cukorbeteg oka a gyomor mögött levő hasnyálmirigynek a betegsége. E mirigy emésztő nedveket választ ki, amelyek

közül az inszulin a legfontosabb. Cukorbetegnél az inszulin elválasztása vagy lecsökken vagy teljesen megszűnt. Tudjuk azt hogy a testünkbe kerülő tápanyag tulajdonképpen fűtőanyag ami szervezetünkben lassan eljé, eloxidálódik. Éppenugy, mint a gőzépéni, a szén elégsé- se szolgáltatja a működéséhez szükséges energiát, szervezete- nek fenntartása is csak a táplálék elégséével termelt energia segítségével lehetséges. Az inszulin a cukrokat és keményítőket égeti el. A cukorbetegnél in- sulin hiányában a cukrok felhasználatlanul távoznak a szervezetből. Az ily beteg a vizelet- tel nagy mennyiségű cukrot ürít és vérenek cukortartalma is megnövekedett. Mivel a táplálékban levő cukor nem használ- lódik el érhető, hogy az ily he- teg lesoványodik, mert egyik legértékesebb tápanyagától van megfosztva. Hogy vérenek a kellő hígítása meg legyen, sok vizet kénytelen inni. Az ily be- tegek naponta akár öt gallon vizet is megisznak. A lesoványo- das legyengíti őket és különösen fertőző betegségekkel szemben nagyon fogékonyá válnak.

A háboru alatt azt az érdekes tapasztalatot szerezték, hogy a cukorbetegek száma erősen csök- kenést mutatott. Ennek oka az volt, hogy táplálék nem állott kellő mennyiségben mindenki- nek a rendelkezésére. Való i- gaz az, hogy a cukorbetegség- ben főleg olyanok szenvednek, akik nagy evők voltak életük folyamán. Az ily egyén az e- mésztő szervet agyonfodogtatja és a hasnyálmirigy inszulint termelő része kimerül és cukor- betegség következik.

A cukorbetegnek orvossá- ga nincs. A hasnyálmirigy el- pusztult részét semmi körülmé- nyek között sem tudjuk munká- ra serkenteni. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a cukorbeteg helyzete reménytelen. Évtize- dekig élhet, ha étrendjére ügyel. Az étrendben főleg a cukros és lisztes anyagokat kell meszorítani és az orvosa kell bizni annak összeállítását. Ha a beteg cukormentesé- van téve akkor a cél az, hogy oly ételeket fogyasszon melyek nem tartalmaznak cukrot. Min- den beteg utasítással távozik orvosától, de sajnos tapasztala- tom az, hogy otthon csak nagy- gyon rövid ideig maradnak cu- kormentesen. A hozzátartozók kínálgatása, unszolása vagy a

kat. Emmauszól két tanítvány érkezik, ajkukon az örvendés jelentéssel:

— Láttuk az Urat, vele men- tünk ismeretlenül, de a ke- nyértörésnél felismertük őt!

És elmondották mi történt ve- lük utközben és a vacsoránál, alkonya után.

Erre belép Péter. Arca szin- te sugárzik az örömtől s üdvö- zöve társait, elmondja nekik:

— A Mester föltámadott hal- lottaliból s megjelent nekem, méltatlannak is és beszélt ve- lem.

A várakozásteljes lelkesedés egyre magasabb hullámokat vor, egyik kérdés a másikat éri, mindenki tudni akar mindent, egyszerre.

De lám ... mi fénylik ott? Miféle ragyogás bontakozik ki a félhomályból a galileai férfiak szeméi előtt? ...

A fényes jelenés megáll a kö- zépen és így szól:

— Békesség nektek! És megmutatja nekik kezét és oldalát, megdicsőült sebhelyeit. A tanítványok szívből kitér- erre az öröm és visszafojtott lel- kendezés: — Rabbóni! — hangzik minden oldalról. De csakhamar elcsendesül az öröm rivalgás, midőn a Mester beszéd re nyitja ajkait és így szól:

— Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket! Aztán rájuk lehelve azt mon- dá:

— Vegyétek a Szentlelket! Akiknek megbocsátjátok bűnel- ket, meg lesznek bocsátva és a- kiknek megtartjátok, meg lesz- nek tartva.

Azután eltűnt szeméi elől.